

یادداشت	<div> مسعود پویا</div>
---------	-------------------------------------

چرا سلبریتی‌ها مالیات نمی‌دهند؟

به‌همین سادگی در کمال خونسردی

چرا نباید افرادی که به‌عنوان سلبریتی در جامعه شناخته شده‌اند مالیات بپردازند؟ قرار دادن قشری که در آمدی بسیار قابل توجه دارد، زیر عنوان هنرمند، در واقع راهی است برای آنچه فرار مالیاتی نامیده می‌شود. این فرار مالیاتی البته کاملا قانونی است؛ قانونی که به نفع گروهی که با هر متر و معیاری ثروتمند محسوب می‌شود، مورد تفسیر قرار می‌گیرد. هر وقت صحبت از مالیات هنرمندان به میان می‌آید، عده‌ای پای فلان خوش‌نویس ساکن در یک شهرستان کوچک یا مثلا دستیار فیلمبر داری که سالی یک یا ۲فیلم کار می‌کند را پیش می‌کشند. همه می‌دانیم که اکثریت جامعه هنری کشور، چه شرایطی را دارند؛ گروهی که همیشه در داستان مالیات هنرمندان در جلوی صف قرار داده می‌شوند تا آقا و خانم سلبریتی هم به‌پهانه آنها همان کاری را سروسامان بدهند که همیشه در انجمن‌اش موفق بوده‌اند؛ فرار مالیاتی به‌صورت قانونی.

جالب اینکه عده‌ای هم در توجیه این تبعیض و ظلم آشکار می‌گویند مگر کل سلبریتی‌ها چقدر نفر هستند؟ چنان‌که گویی قلت مشروعیت می‌آورده؛ مشروعیت برای ندادن مالیات بر درآمدهای افسانه‌ای چیزی جز تلاطم ظلم نیست. سوپرستاری که سالانه چند میلیارد درآمد دارد، ریالی مالیات نمی‌دهد، ولی یک کارگر یا کارمند که درآمد سالانه‌اش هم کمتر از درآمد ماهانه آقا یا خانم سوپراستار است، باید مالیاتش را تا ریال آخر پرداخت کند. موضوع به این واضحی، صراحت و سادگی، همیشه با خلط مبحث، حاشیه، جنجال و تعمیم دادن وضعیت هنرمندان آسیب‌پذیر به کل جامعه هنری پیش رفته است. درباره منبع مالی درآمدهای عجیب و غریب سلبریتی‌ها هم حرف و حدیث بسیار است. بازیگری که با حقوق ناقابل ماهی یکمیلیارد تومان در یک‌سرپال نمایش خانگی حضور می‌یابد و بعد مشخص می‌شود سرمایه سریال از راه‌های نامشروع تأمین شده‌است که این خود داستان دیگری است.

این راه باید گفت تقریبا در همه جای دنیا، برخی از سلبریتی‌ها می‌کوشند تا مالیات کمتری بپردازند و البته برخورد با ماجرای فرار مالیاتی با جدیت و حساسیت دنبال می‌شود. مقام‌های قضایی حکم‌های سنگین برای سلبریتی‌های فراری از مالیات صادر می‌کنند؛ ضمن اینکه جامعه هم نسبت به این موضوع حساس است و جایگاه اجتماعی و اعتبار فردی که مالیات نمی‌دهد هم خدشه دار می‌شود. مثال‌های فراوانی از سلبریتی‌های عرصه‌های مختلف که دچار مشکلات عدیده ناشی از فرار مالیاتی شده‌اند، می‌توان زد.

البته که موضوع مالیات باید در جامعه نهادینه شود. وقتی برخی از پزشکان فقط در ازای دریافت پول نقد، حاضر به ویزیت بیماران هستند و در کمال آرامش و خونسردی و بدون ذره‌ای شرم، اصرار بر این عمل دارند، یعنی چنین موضوع در جامعه ما به‌عنوان رفتاری غیرمسئولانه و ظالمانه جانفشانه‌است.

شاید به همین دلیل است که سلبریتی‌ها به‌احتی و به‌عنوان هنرمند و در پوشش فعالیت فرهنگی از پرداخت مالیات پرهیز می‌کنند و در این زمینه قلمون هم که نیازمند تفسیر مجدد است، حق را به آنها می‌دهد؛ به همین راحتی و در کمال خونسردی، فردی که اصطلاحا پولش از پارو بالا می‌رود یک ریال هم مالیات نمی‌دهد، ولی معلم، استاد دانشگاه و روزنامه‌نگاری که درآمد مشخص و معمولا محدودی دارد قبل از پرداخت حقوق، ابتدا مالیاتش کسر می‌شود.

در مورد مالیات سلبریتی‌ها به راه‌های فرار از آن هم اشاره شده است. طبیعتا قشری که عادت کرده مالیات ندهد از هر تلاشی برای گریز فرود گذار نمی‌کند و نمی‌شود به‌پهانه راه‌های فرار از پرداخت مالیات، ماجرا را به فراموشی سپرد.

داستان مالیات ندادن سلبریتی‌ها به جز اقدامات لازم قانونی نیاز به فرهنگسازی هم دارد و پیش‌نیازش هم تغییر نگاه جامعه به موضوع مالیات است. وقتی فرار از مالیات، زنگی محسوب می‌شود و نه خلاف، چرا نباید فلان هنرپیشه خوش‌رنگ و لعاب مالیات بدهد؟ او چه تفاوتی با ساجراحی که با گرفتن پول نقد، دستت به جراحی می‌زند دارد؟ گویی همه ثروتمندان در یک کشتی نشسته‌اند و با خیال آسوده به راه خود ادامه می‌دهند. این همان داستان تلخی است که از یک کارگر ساده پولی به خزانه دولت سرازیر می‌شود، ولی سلبریتی عرصه سینما و تلویزیون، مثل آب خوردن مالیات نمی‌دهد و همیشه هم حق به جانب‌است و در فضای مجازی در حال واکنش نشان دادن به هر موضوع باریط و بی‌ربطی، البته که فرار مالیاتی سلبریتی‌ها در پوششی قانونی صورت می‌گیرد به همین سادگی و در کمال خونسردی.

«بی‌همگان» مهر ماه می‌آید

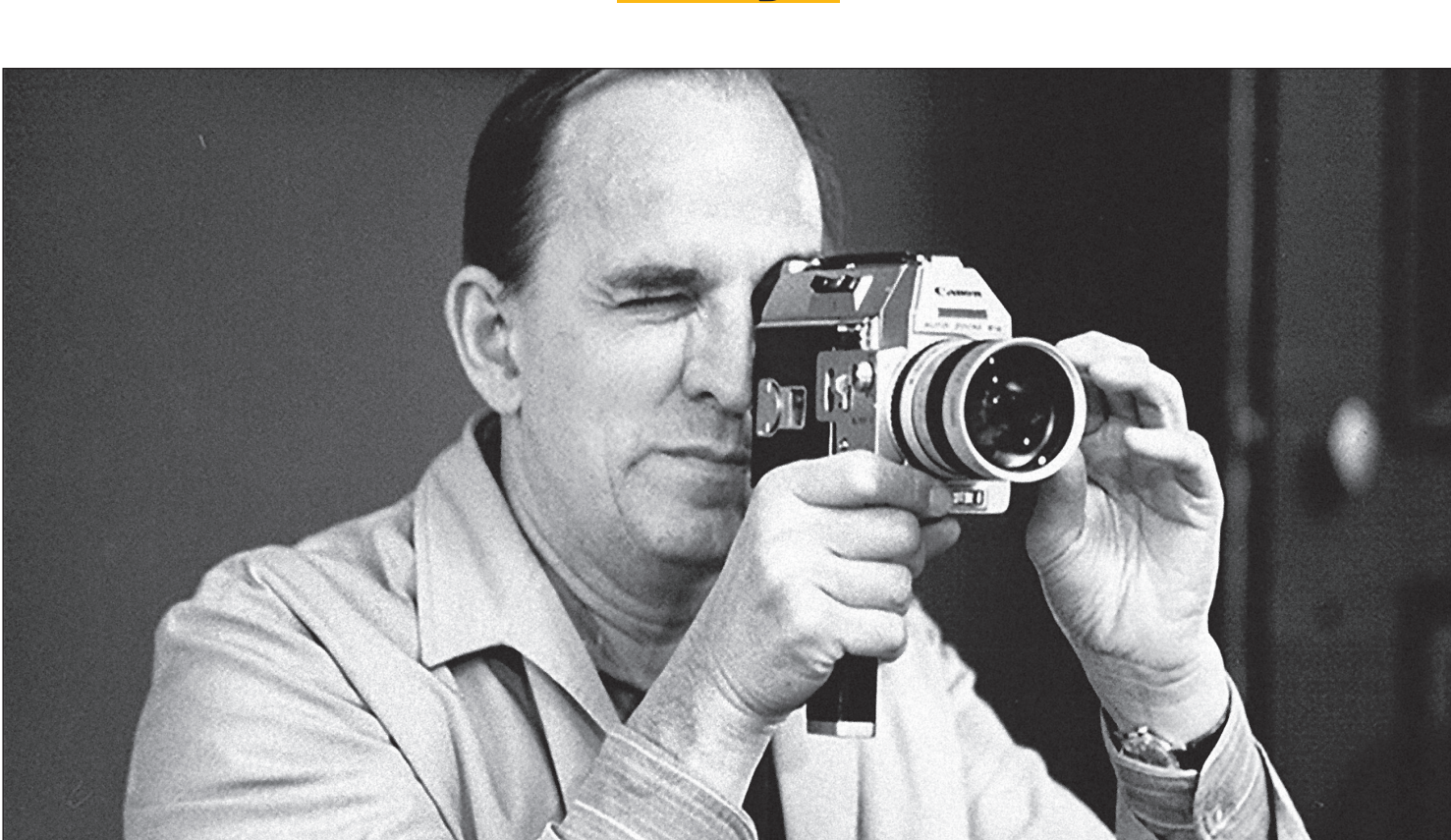

مجموعه تلویزیونی «بی‌همگان»، مهرماه ۱۴۰۱ روی آنتن شبکه ۳ سیما می‌رود.

به گزارش هشتپه‌ری تصویریاریی مجموعه تلویزیونی «بی‌همگان» به تهیه‌کنندگی مهران مهمان و کارگردانی بهرنگ توفیقی و اصغر هاشمی، از گروه فیلم و سریال شبکه ۲ سیما این روزها در حال انجام است.

به‌گفته مهران مهمان، تهیه‌کننده «بی‌همگان»، حدود ۹۰ درصد از تصویربرداری این مجموعه تلویزیونی انجام شده است و گروه به‌زودی راهی لوکیشن‌های دارآباد و فرودگاه می‌شود.

فرهنگ

برگمان

برگمان، سال از سوند، در بود در نهایت میلیاتی بالغ بر ۱۸۰ هزار کرون سوند پرداخت کرده‌است

اظهار نظر وزیر ارشاد درباره پرداخت مالیات سلبریتی‌ها

پایان پیک‌نیک به خرج مردم

ایننگمار برگمان هم باید مالیاتش را به کشورش پرداخت می‌کرد

اگر شما هم به‌اصطلاح حقوق‌گیر یک شرکت دولتی یا خصوصی باشید، وقتی فیش حقوقی‌تان را می‌گیرید، حتما چشم‌تان به گزیننه مالیات در ستون کسور افتاده است. رقمی که هر کارمند و کارگری در هر جای کشور موظف به پرداخت آن است. بسیاری از افراد جامعه با درآمد‌های بسیار کم، به‌صورت خود کار، مالیاتشان را می‌پردازند، اما گروه‌هایی از منتقدان و مرفه‌ان هستند که سال‌هاست برای پرداخت نکردن مالیات نه فقط تلاش می‌کنند بلکه برای رسیدن به این مقصود می‌جنگند، زد و بند می‌کنند، قانون را دور می‌زنند، گروه‌هایی از منتقدان و مرفه‌ان هستند که سال‌هاست برای پرداخت نکردن مالیات نه فقط تلاش می‌کنند بلکه برای رسیدن به این مقصود می‌جنگند، زد و بند می‌کنند، قانون را دور می‌زنند، خود را مظلوم جلوه می‌دهند و از هر حربه و رابطه‌ای استفاده می‌کنند که مبادا ریالی از کف‌شان به‌عنوان مالیات نرود. تعدادی از فعالان عرصه فرهنگ و سرگرمی با «هنرمند» نسبتی ندارد. هنرمند می‌تواند به ژرفای روح انسان‌ها نقب بزند و عمیق‌ترین و ناب‌ترین عواطف بشری را در کارش بازتاب دهد، اما فعال عرصه فرهنگ و سرگرمی در بهترین حالت تکنسینی است که می‌تواند چند دقیقه‌ای وسایل سرگرمی و تفریح مخاطب را فراهم کند و به جای ارائه هر چیز ناب و اصلی، به کلیشه و تکرار دست می‌یازد. البته هنرمندان راستین هم می‌توانند از زیر بار پرداخت مالیات دربروند، اما وقتی فعالان عرصه فرهنگ و سرگرمی، برای مالیات ندادن، کارهایی را که برای کسب درآمد و پر کردن جیب خودشان انجام داده‌اند، به‌عنوان هنر جا می‌زنند و سعی می‌کنند شهرت‌شان را وسیله کسب سود نامشروع قرار دهند، لازم است که جایگاه‌شان و نیز حقوق و وظایف شهروندی‌شان را به آنها یادآوری کرد. در سال‌های گذشته فعالان عرصه فرهنگ و سرگرمی – که به‌رغم میل خودشان، جامعه عنوان سلبریتی را برای توصیف‌شان انتخاب کرده است – کوشیده بودند از طرق مختلف از زیر بار پرداخت مالیات فرار کنند، اما وزیر ارشاد دولت سیزدهم شنبه شب در برنامه تلویزیونی «چهار آرا» خبر داد که قرار است این رویه ناصواب اصلاح شود و سلبریتی‌ها هم باید مالیات بدهند.

ایننگمار برگمان؛ چهره به چهره با قانون

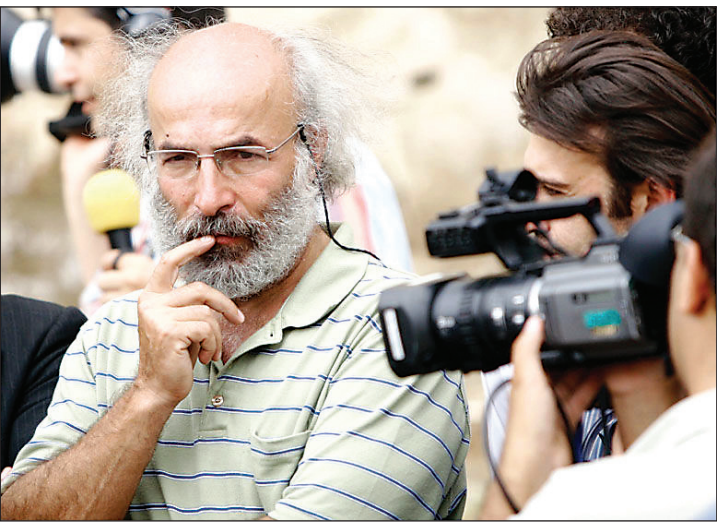
بالتر گفتیم گاه هنرمندان راستین هم در دادن مالیات طفره می‌روند. ژانویه ۱۹۷۶، ایننگمار برگمان، فیلمساز شهیر سوئدی و یکی از بنیانگذاران سینمای مدرن اروپا، خوش‌خرم برش به کارهای هنری خودش گرم بود که سر و کله مأموران مالیات پیدا شد. مأموران مالیات در دفتر کار یکی از یکتاترین کارگردانان

تاریخ سینمای جهان مستقر و مشغول حساب و کتاب می‌شوند. به نوشته برگمان در کتاب «فانوس خیال»، او از این بابت نگرانی‌ای نداشت. روزی برگمان و گروه نتاتری‌اش مشغول تمرین «قص مرگ» آگوست استرندبرگ بودند که او می‌گوید دو پلیس می‌خواهند فوراً این‌او صحبت کنند. برگمان علت این تعجیل را نمی‌فهمد. به بازیگرانش می‌گوید تمرین را ادامه دهند و خودش به دیدن دو پلیس می‌رود. پلیسی با پالتویی تیره به او نزدیک می‌شود و خودش را معرفی می‌کند. وقتی برگمان علت این همه عجله را از او جویا می‌شود، پلیس به او می‌گوید که این یک مسئله مالیاتی است. از اینجا به بعد تمام زندگی این کارگردان بلندآوازه تحت‌تأثیر قرار دادند، توجیه می‌کند؛ اگر قانون پرداخت مالیات گروه‌های انتشاراتی، مطبوعاتی، فرهنگی و هنری اصلاح شود، مسلما افرادی از این گروه‌ها که درآمد کمتری دارند، باید کمتر مالیات بدهند. اما وقتی هنرپیشه‌ای قراردادی چند میلیاردی برای بازی در یک سریال نمایش خانگی می‌بندد که هیچ حاصل هنری و فرهنگی‌ای جز سود مالی برای خود باز نگردد، چرا باید از پرداخت مالیات معاف شود؟

یکی از خلأهای قانونی در قانون مالیات این ۴ گروه، مستثنی کردن افرادی با سقف خاصی از درآمد است. درحالی‌که اگر همه افراد موظف باشند با هر سطح درآمدی مالیات خود را بپردازند، دیگر برای دانه‌درشت‌هایی که از شهرت و روابط خود برای گریختن از پرداخت مالیات سود می‌برند، جای فراری باقی نمی‌گردد. دستیار کارگردان یا ناشری کوچک و مستقل یا بازیگر غیر چهره نتاتر باید متناسب با درآمد ک‌شان مالیات بدهند و سلبریتی‌هایی هم که حتی از صفحات مجازی‌شان پول پسا‌رو می‌کنند، باید به نسبت درآمدشان مالیات پرداخت کنند. وزیر ارشاد در برنامه «چهار آرا» در این باره گفته: «فصلام مالیاتی باید عادلانه و بدون تبعیض باشد؛ مالیات حقی عمومی است که باید پرداخت شود. مالیات سلبریتی‌ها باید در قانون مالیات‌های مستقیم اصلاح شود، نه در لایحه بودجه مورد بحث قرار بگیرد.» هر چند مجلس فعلی سال گذشته بر سر قانون مالیات سلبریتی‌ها کوتاه آمد، شاید اگر دولت عزمی را‌سوخ در اصلاح این قانون از خود نشان دهد، دیگر سلبریتی‌ها نتوانند برای برخورداری از حقی نامشروع جنگ روانی راه بیندازند و شبکه‌های اجتماعی را تحریک کنند و خود را قربانی جلوه دهند. حالا وقت آن است که کم‌کاری‌ها و سهل‌انگاری‌های دولت‌های پیشین را جبران کرد و حق مردم را به مردم بازگرداند. مالیات ندهند چیست؟

سر نوشت مبهم

عیاری در اکران «ر کر» موفق می‌شود؟

این پروانه ساخت در حالی صادر شده که می‌توان گفت عیاری جزو معدود فیلمسازان مطرح است که در ۱۰ ماه گذشته مجوز تولید یک فیلم جدید دریافت کرده است.

ناکام در تلویزیون

عیاری در حالی چهاردهمین فیلم سینمایی

تصحیح یک کم‌کاری
مطابق قانون بند «ل» قانون مالیات‌های مستقیم کشور فعالیت‌های انتشاراتی، مطبوعاتی، فرهنگی و هنری طبق شرایطی از مالیات معاف هستند. این قانون دارای مواد و تبصره‌هایی است که آوردن ریز به ریزشان در اینجا ضرورتی ندارد. اما پرسش اصلی این است که آیا دریافت نکردن مالیات از افراد شهیر و متمولی که جزو دهک‌های بالایی جامعه هستند، عادلانه است؟ در حالی‌که دهک‌های پایین جامعه باید به محض دریافت حقوقشان مالیات‌شان را بپردازند، چه منطقی مالیات نگرفتن از ثروتمندانی را که خودروه‌های آخرین مدل و خانه‌هایی همچون قصر دارند، توجیه می‌کند؟ اگر قانون پرداخت مالیات گروه‌های انتشاراتی، مطبوعاتی، فرهنگی و هنری اصلاح شود، مسلما افرادی از این گروه‌ها که درآمد کمتری دارند، باید کمتر مالیات بدهند. اما وقتی هنرپیشه‌ای قراردادی چند میلیاردی برای بازی در یک سریال نمایش خانگی می‌بندد که هیچ حاصل هنری و فرهنگی‌ای جز سود مالی برای خود باز نگردد، چرا باید از پرداخت مالیات معاف شود؟

یکی از خلأهای قانونی در قانون مالیات این ۴ گروه، مستثنی کردن افرادی با سقف خاصی از درآمد است. درحالی‌که اگر همه افراد موظف باشند با هر سطح درآمدی مالیات خود را بپردازند، دیگر برای دانه‌درشت‌هایی که از شهرت و روابط خود برای گریختن از پرداخت مالیات سود می‌برند، جای فراری باقی نمی‌گردد. دستیار کارگردان یا ناشری کوچک و مستقل یا بازیگر غیر چهره نتاتر باید متناسب با درآمد اندک‌شان مالیات بدهند و سلبریتی‌هایی هم که حتی از صفحات مجازی‌شان پول پسا‌رو می‌کنند، باید به نسبت درآمدشان مالیات پرداخت کنند. وزیر ارشاد در برنامه «چهار آرا» در این باره گفته: «فصلام مالیاتی باید عادلانه و بدون تبعیض باشد؛ مالیات حقی عمومی است که باید پرداخت شود. مالیات سلبریتی‌ها باید در قانون مالیات‌های مستقیم اصلاح شود، نه در لایحه بودجه مورد بحث قرار بگیرد.» هر چند مجلس فعلی سال گذشته بر سر قانون مالیات سلبریتی‌ها کوتاه آمد، شاید اگر دولت عزمی را‌سوخ در اصلاح این قانون از خود نشان دهد، دیگر سلبریتی‌ها نتوانند برای برخورداری از حقی نامشروع جنگ روانی راه بیندازند و شبکه‌های اجتماعی را تحریک کنند و خود را قربانی جلوه دهند. حالا وقت آن است که کم‌کاری‌ها و سهل‌انگاری‌های دولت‌های پیشین را جبران کرد و حق مردم را به مردم بازگرداند.

دوشنبه ۳۱ مرداد ۱۴۰۱

شماره ۸۵۷۲

ناتر

۳۰ کشور متقاضی حضور در جشنواره نمایش عروسکی

بیش از ۱۳۰ اثر نمایشی از ۳۰ کشور مختلف جهان، برای حضور در نوزدهمین جشنواره بین‌المللی نمایش عروسکی تهران- مبارک اعلام آمادگی کرده‌اند. به گزارش همشهری، ستاد اجرایی نوزدهمین جشنواره بین‌المللی نمایش عروسکی تهران- مبارک اعلام کرد: درپی انتشار فراخوان جشنواره در سایت یونیمای جهانی، بیش از ۱۲۰ نمایش از ۱۰۰ گروه نمایشگر عروسکی بین‌المللی ۳۰ کشور جهان به‌دست ستاد جشنواره رسیده است. براساس این گزارش، بیشترین تعداد گروه متقاضی از کشورهای ایتالیا، اسپانیا، بلغارستان، ارمنستان، هند، روسیه، یونان و برزیل بوده‌اند. این گزارش می‌افزاید: پس از انتشار فراخوان جشنواره در سایت یونیمای جهانی به ۳ زبان، با همکاری امور بین‌الملل اداره کل هنرهای نمایشی و همراهی بیش از ۱۰ نفر از نمایشگران عروسکی فعال در حوزه بین‌الملل، بیش از ۱۲۰ نمایش، فیلم اثر و تقاضای حضور خود را به ستاد جشنواره ارائه کرده‌اند. ستاد جشنواره در حال بررسی آثار و رایزنی با گروه‌های متقاضی جهت انتخاب بهترین نمایش‌ها برای دعوت به جشنواره با توجه به کیفیت آثار، افزودن جنبه‌های آموزشی و ایجاد تنوع برای مخاطبان نمایش عروسکی است.

نمایشگاه

اکران فیلم‌های ایرانی در روسیه

رئیس سازمان سینمایی کشور در دومین روز سفر خود به مسکو در راستای تقویت و حمایت از ظرفیت‌های پخش و توزیع و شبکه اکران و عرضه محصولات سینمای ایران در نشست با مدیران هلدینگ گازپروم مدیا پیمز توسعه همکاری‌ها تبادل نظر کرد. به گزارش همشهری، در این نشست مقرر شد هلدینگ گازپروم مدیا و سازمان سینمایی باامشای تفاهنامه در این‌سندهای نزدیک با هدف تقویت همکاری‌ها در زمینه فرهنگ و هنر روسیه و ایران از جمله تولید فیلم، سریال مشترک و پخش فیلم‌های ایرانی در شبکه‌های مختلف این هلدینگ اقدام کنند.محمد خزایی، رئیس سازمان سینمایی در این نشست از ظرفیت‌های تولید فیلم و سریال ایران گفت: هلدینگ گازپروم مدیا از گستردگی شبکه‌های بزرگی در حوزه‌های مختلف اعم از تولید فیلم و سرگرمی، پخش و توزیع و ظرفیت‌های رسانه‌ای و تلویزیونی برخوردار است. وی ادامه داد: امروز همه کشورها درگیر رسانه‌ها و شبکه‌های ارتباطی هستند. ما تلاش می‌کنند براساس روایت‌های خود، هویت‌شان را حفظ کنند.وی بااشاره به تحریم روسیه از سوی غرب اظهار کرد: ایران و روسیه می‌توانند از این فرصت پیش آمده بیشترین بهره‌برداری داشته باشند. در عین حال، خلأ آثار نمایشی روسیه در ایران محسوس است و متقابلا جای خالی سینمای ایران در روسیه نیز حس می‌شود و با توجه به اشتراکات بسیار آ کشور در کنار مسائل اقتصادی و سیاسی، رسالت فرهنگی در نزد یک کردن آلمتای ایران و روس به هم بر دوش هم‌است.

فیلم کوتاه

خط قرمزهای دبیر جشنواره فیلم کوتاه

مهدی آذرپندار در نشست خبری سی‌ونهمین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران که قرار است از ۲۷مهرماه برگزار شود، به نخستین نکته‌ای که اشاره کرد، پایبندی به خط قرمزهاست. به گزارش همشهری، دبیر جشنواره فیلم کوتاه تهران در جمع خبرنگاران گفت: «من در حوزه اخلاقی به خط قرمزهای مقید هستم که ابایی هم ندارم بگویم مخالف آن جریان هستم، چون قرار نیست من بخشی از یک موج باشم، به‌خصوص آنکه این جشنوارها تمام می‌شوند و من فراتر است جای دیگری پاسخگو باشم.»

او به شکل صریح عنوان کرد: «مضامین ممنوعه در جشنواره امسال درباره دگرپاش‌ها و اقلیت‌های جنسی است که‌نه می‌توانیم با این موضوع، فیلم بپذیریم و نه می‌خواهیم چنین کاری را انجام دهیم. همچنین مقوله کودک‌کشی و خشونت درباره کودکان جزو مسائلی است که روی آن سختگیری و حساسیت داریم، به‌ویژه آنکه می‌بینیم یک آموزشگاه سینمایی اصلا این مقوله را سفارش داده در حالی‌که در همه جای دنیا با این موضوع با حساسیت برخورد می‌شود. باید تلاش کنیم دست‌کم مسئله حقوق بشری را در این مورد رعایت کنیم، این موضوع در فیلم کوتاه، تردند شده و به هیأت انتخاب پیشنهاد دادیم که اگر چنین روایتی در فیلمی تکان دهنده بود بررسی کنند که آیا از شدت موضوع است یا قدرت فیلمسازی کارگردان.»

آذرپندار همچنین بااشاره به موضوعات سیاسی در جشنواره امسال گفت: «از اعلام تا اعمال فاصله زیاد است و ماصلا با تعداد زیادی فیلم در بخش سیاسی مواجه نیستیم ولی عجیب است که در موضوع دگرپاش‌ها به اندازه انگشتان ۲ دست، فیلم داریم. با این حال درباره بررسی تولیدات سیاسی باید در جشنواره قضاوت کرد، چون اعلام آن به اعمالش لطمه می‌زند. ما در حوزه عدالت آموزشی و کارگری اصلا فیلم نداریم، اما از آن سود بخش اخلاقی و ناشعوبی و موضوع‌های شاد، زیاد فیلم داریم.»